

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 245.

Göteborg den 2 sept. 1965.

Käraste min lillasyster!

I förrgår fyllde din son 40 år, vilket torde vara bekant. Ebba och Ludde och jag och fastrarna Elsa och Ester och mor och far Erik och Ester var där på middag. Roy hämtade fastrarna och mej kl. 16.15. Att svärföräldrarna skulle vara där var för oss en överraskning. Men det var ju så roligt. Vi hade en väldigt trevlig eftermiddag i deras trevliga hem. Vid 18-tiden - skulle jag tro att det var - kom Aina och Olle instegande. Och det var ju väldigt skoj. Ingen visste om dom, men jag anade det. Vi drack just då kaffe.

Så fick vi väldigt god och fin mat, som dom alltid har. Lite senare drack vi kaffe en gång till med en massa gott, som Eva bakat. Roy, likasom dina systrar kan ju inte baka i en hemmaugn. Det ska ju vara massor om det ska göra sej. Jag utmärkte tjej ju med att stöta omkull mitt glas vid middagen och satte därmed "färg" på tillställningen. Det var ju hemskt tråkigt. Men jag vet att det är allra mest tråkigt för den som gör det. Värdfolket tar det med ro. Nästa dag - i går förm. alltså - ringde Roy för att höra hur det var med mej. Orsaken här nedan. Och då var han så rar att han berättade att han en gång vid ett mycket större kalas råkade få sin plats mitt för ett berdsben, som han tydligen inte visste om. Satte sej helt framt och skvimpade ut en hel del av det som fanns i ett tiotal glas på den fina duken. Faster Ester som satt bredvid mej sa då jag undrade hur jag hade burit mej åt att "det vet man aldrig, det bara händer!" Det var ju också smällt sagt. Alla människor är snälla mot mej. I går begrovs Karin Ahlbom. Jag var så inställd ~~att fara~~ på att fara ut till Kviberg på jordfästningen. Men jag kände mej lite osäker på grund av följande: Då Roy skjutsade hem oss på kvällen så körde vi först till Meijerbergsgatan och sen till mej. Du behöver inte gå ur bilen, sa jag till Roy. Vilket han inte heller gjorde men sa: Jag får ändå stanna och se att du kommer in. Då jag kom upp till porten föll jag så högtidligt på knä framför den, men hade inte hunnit öppna. Roy kom förstas och hjälpte upp mej och följde med till hissen, för att vara säker på mej. Allt gick ju bra. Det hade inte med min lårbenshals att göra, utan det var ett gammalt och dåligt knä, som gav vika. Nu är allt bra igen. Men det var orsaken att jag inte kom till Karins begravning. Och så lär man sej mer och mer att vara försiktig ity att man har dåliga knän!!!

I går ringde Matilda, nej i förrgår var det, och tackade för födelsedagspresenten, den mycket försenade. Både hon och Ester Fryxell har beviljats inträde i det nya ålderdomshemmet. Inflyttning blir omkring 1 dec. trodde Matilda. Och det tyckte jag var så trevligt. Allt är naturligtvis fint och modernt och vacer omgivning, sa hon.

Nu har dom tagit hem Märta Swedberg till Barbro på Hall. Hon har tagit tjänstledigt en månad. Så får Dagny och Doris fara dit och avlösa Barbro emellanåt. Märta är väldigt fordrande. Hon fördrade liksom att flickorna skulle sitta hos henne jämt medan hon var på Bethelhemmet. Och ändå har Matilda nog varit där varje dag och hjälpt till med henne. Märta har kommit till det tillstånd att hon inte kan överblicka hur mycket bekymmer hon skaffar sina barn och andra som sysslar med henne. Så man får nog förstå dem om dom skulle önska att Herren ville gripa in och förlösa sin gamla vän från denna tillvaro.

John har fått börja arbeta. Per-Gunner som ju hastigt blev så sjuk - han hade vatten i lungsäcken - så hans mamma fick hals över huvud fara ner till Skåne och ta hand om honom, har nu rest och flyttat till Algeriet, om jag fattat saken rätt. Det ena bekymret avlöser tydligen det andra för Bergs.

Tänk, så underbart vi hade det med våran mamma! Trots små hjärnblödningar var ju hennes hjärna klar allt intill slutet. Riktigt i sängen var hon ju bara i 3 veckor. Och fordrande var hon ju aldrig. Gud signe hennes minne.

Ibland sitter jag här och funderar på hur roligt det ska bli att tillsammans med Hella få plocka ner allt det som lagrats i översta skåpet i hallen här. Och när hon hämtar min eller rättare sin kista. Då tror jag att jag skall skaffa mej en liten byrå, där jag kan förvara det jag har i kistan. Det är dukar å sånt. Och så när vi ska plocka ihop hennes gamla brev m.m. Inte är det så lång "stund" dit! Tiden går nämligen också i dag fort!

I em. skall jag ha två gamla fruar hos mej på kaffe. Det är fru Nilsson på 8:an och fru Clausen i detta hus. Dom var så rara och skickade mej blommor när jag kommit hem. Båda är väl något äldre än jag, men inte mycket. Dom lider däremot av yrsel, vilket inte jag gör.

Jag skulle väl sagt att Ebba och Ludde var på Karins jurfästning. Vi hade där 1 bukett av gula rosor med något blått instucket mellan rosorna, men vi fick tyvärr inte se den. Jag har debiterat dej kr. 5:- av de 30:- som den kostade. Ännu har vi inget svar fått från Göte Schlborg, så vitt jag vet.

Det skulle vara om Åkessons sista församlingsmöte i kväll har något att för-
mäla. Jag vågar mej inte dit eftersom församlingsmöten inte hållas på da-
gen då det är ljusst. I dag har vi annars strålande sol! Vilket inte inträffar
varje dag.

För några dar sen hade jag brev från Greta Swedber, som tycks vara kry och
kuskar omkring till barn och barnbarn runt om i landet. Hon hade fått ett så
vackert vykort från dej. Det har jag också fått, men kommer inte ihåg om jag
tackat för det. Troligen inte. Tack ska du ha! Det var så tjustigt.

Nu ska jag gå ner och köpa lite kaffebröd till mina gäster och samtidigt gå
till posten med detta brev.

Och därför ska jag lämna ett par rader tomma men stoppa in mängder av häls-
ningar till er båda ätte

Örnge